
[2018-17-RE](#)

CAUSA 2018-17-RE

(Miquel Prats i d'altres c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 156-2018. Recurs d'empara

Aute del 7 de setembre del 2018

BOPA núm. 54, del 19 de setembre del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 24 de juliol del 2018, per les representacions processals respectives dels Srs. Joan Pau Miquel Prats, Mauricio Escribano Sánchez, Enrique Rafael Graciá Cerdá, Ignacio Cardiel Lavilla, Josep Elfa Farré, Isabel Camino Sarmiento Fuertes, Santiago de Rosselló Piera, Anna Maria Bermejo Camp, Juan Cejudo Peña, Luis César Jayme Garcia-Salcedo, Jaume Sansa Matamoros, Francesc Xavier Domingo Roigè, Joana Reolid Castillo, Francisco Javier Filoso Fernández, Xavier Mayol González, Amélie Andrée Monique Pérez, Josep Antoni Rivero Carrizo, Sergi Fernández Genes, Amaya de Santiago Bullich, Luis Pablo Laplana Moraes, Josep Lluís Rivero Carrizo i Esteve Garcia Garcia, mitjançant el qual interposen un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional de l'11 de juliol del 2018 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-17-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist que el magistrat, Sr. Isidre Molas Batllori, va plantejar la seva inhibició en la causa 2018-17-RE, la qual va ser acceptada pel Ple del Tribunal;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional de l'11 de juliol del 2018;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Arguments dels recurrents

1.1. Arguments relatius a la legitimitat del Govern com a acusació particular.

- Segons el parer dels recurrents, el Tribunal Constitucional no ha fonamentat jurídicament la decisió de validar la participació del Govern com a acusació particular, ja que d'acord amb la Constitució i, entre altres el Codi de procediment penal, correspon al Ministeri Fiscal, explícitament, vetllar per la defensa dels drets dels ciutadans i per la defensa de l'interès general davant els tribunals, i cap disposició constitucional o legislativa faculta al Govern per a aquesta missió.
- Per recolzar la seva postura, citen la sentència núm. 129/2001, del 4 de juny del Tribunal Constitucional espanyol que va declarar que la defensa de l'interès públic correspon al Ministeri Fiscal i que una Comunitat Autònoma no està legitimada per intervenir en un procés penal com a acusació popular.
- Consideren que el Tribunal Constitucional no pot invocar que el Govern és responsable d'assegurar a través de tots els mitjans el dret de defensa de l'interès general i el de les institucions andorranes, perquè per tal de realitzar aquesta funció, l'article 72 de la Constitució li atribueix funcions pròpies del poder executiu, sense conferir-li atribucions jurisdiccionals, ni facultats acusatòries.
- En aquest mateix ordre de coses, per defensar la imatge i la reputació de les institucions d'Andorra, el Govern disposa de la iniciativa legislativa, de la potestat reglamentària i de la resta de funcions del poder executiu de l'Estat, però no pot envair les competències que la Constitució atribueix al Ministeri Fiscal.
- Addueixen també que l'acceptació del Govern com a acusació particular en un procediment per un presumpte delictes de blanqueig de diners o valors és discriminatori, ja que el Govern no es constitueix en acusació particular en el marc d'altres delictes contra la salut pública o l'educació, de la qual cosa se'n dedueix que només l'afer BPA mereix l'atenció del Govern.
- S'hauria vulnerat el principi d'igualtat davant la justícia, ja que el fet que el Govern es mostri com a acusació particular suposa un desequilibri perjudicial per a la posició de les defenses i infringeix el caràcter unitari del Ministeri Fiscal com a institució pública encarregada per la Constitució de defensar l'interès públic.

1.2. Arguments relatius a la legitimació dels actors civils.

- Els recurrents impugnen que s'hagi acordat que els accionistes minoritaris podien constituir-se en actors civils, ja que el delictes de blanqueig de capitals és un delictes pluriofensiu que atempta contra diversos béns jurídics, però sense que existeixi un perjudicat al qual es pugui atribuir la condició de víctima.
- A partir del moment en què no hi ha delictes subjacent al delictes de blanqueig (apropiació indeguda, estafa, suborn, malbaratament de cabals públics, ...) no existeix un perjudicat que pugui exercir l'acusació particular i/o l'acció civil.

1.3. Arguments relatius a les altres qüestions de procedibilitat.

- Els recurrents retreen al Tribunal Constitucional haver considerat que l'aplicació de l'article 136 del Codi de procediment penal per part del Tribunal de Corts era lògica, quan el Tribunal de Corts no havia explicat ni raonat els motius pels quals les qüestions prèvies plantejades, altres que la

legitimitat del Govern i dels actors civils, no eren obstacles de procedibilitat.

- Destaquen que el Tribunal de Corts, en l'aute del 19 de març del 2018, reconeix que la manera de procedir va ser motivada "*encara que succintament*" en la darrera sessió del judici oral.

1.4. Síntesi dels arguments dels recurrents contra la inadmissió a tràmit d'aquesta causa.

- Segons el parer dels recurrents, aquesta decisió vulnera el dret a la jurisdicció per infracció del principi de legalitat processal que regeix el procés penal i el principi d'igualtat davant la llei.

- Així mateix, aquesta decisió estaria indegudament fonamentada en Dret, ja que el delictes de blanqueig de capitals no comporta víctima i, per tant, l'acceptació dels accionistes minoritaris com a actors civils no seria legal.

- Aquesta decisió tampoc està fonamentada en Dret, perquè l'article 136 del Codi de procediment penal no ha estat respectat pel Tribunal de Corts, ja que aquest no va motivar la seva decisió de tractar les qüestions prèvies durant el judici oral.

1.5. Per acabar, demanen al Tribunal Constitucional que estimi aquesta súplica, que revoqui l'aute impugnat i que admeti a tràmit el seu recurs d'empara almenys pel que fa a la manca de legitimació del Govern i dels actors civils, així com pel que fa a les altres qüestions prèvies.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. La part recurrent presenta un recurs de súplica, d'acord amb els articles 38 i 89.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, contra l'aute d'inadmissió a tràmit del seu recurs d'empara, dictat l'11 de juliol del 2018 per aquest Tribunal.

2.2. D'acord amb la jurisprudència constant d'aquest Tribunal Constitucional (veg. p. ex. les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE, 2014-38-RE, 2016-11-RE i 2016-59-RE i amb una més gran proximitat les causes 2018-3-RE, 2018-7-RE i 2018-19-RE), l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements nous de fet o de dret. Si els elements esmentats no s'al·leguen davant el Tribunal Constitucional per al seu coneixement, no es pot acceptar el recurs de súplica.

2.3. Tanmateix, en aquesta causa, de la lectura comparada del recurs d'empara, presentat l'11 d'abril del 2018 i del recurs de súplica presentat contra l'aute de la seva inadmissió a tràmit l'11 de juliol del 2018, se'n desprèn que l'argumentació és idèntica i no conté elements nous de fet o de dret.

2.4. Així, la part recurrent reprèn l'argument d'acord amb el qual l'acceptació del Govern com a acusació particular en un procediment de blanqueig de capitals vulnera el principi de separació de poders, els drets a la jurisdicció i a la igualtat d'armes, el principi d'igualtat i el principi de legalitat processal penal.

2.5. També reitera l'argument d'acord amb el qual el blanqueig esmentat no comporta víctimes i, per tant, els accionistes minoritaris del banc no podien constituir-se en actors civils.

2.6. Finalment, també, reitera l'argument d'acord amb el qual el Tribunal de Corts no va motivar la seva decisió de tractar les qüestions prèvies en el moment del judici oral.

2.7. Per consegüent, a manca d'arguments nous, el Tribunal Constitucional només pot confirmar la seva decisió de l'11 de juliol del 2018 mitjançant la qual va declarar que el Tribunal de Corts no havia vulnerat cap dels drets garantits per la Constitució pel fet de considerar que el Govern i els accionistes minoritaris estaven jurídicament fonamentats per ser part en el procediment seguit per blanqueig de diners o valors i que les altres qüestions prèvies plantejades pels recurrents serien tractades en el judici oral.

2.8. Per tant, el Tribunal Constitucional desestima aquest recurs de súplica.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per les representacions processals respectives dels Srs. Joan Pau Miquel Prats, Mauricio Escribano Sánchez, Enrique Rafael Graciá Cerdá, Ignacio Cardiel Lavilla, Josep Elfa Farré, Isabel Camino Sarmiento Fuertes, Santiago de Rosselló Piera, Anna Maria Bermejo Camp, Juan Cejudo Peña, Luis César Jayme Garcia-Salcedo, Jaume Sansa Matamoros, Francesc Xavier Domingo Roigè, Joana Reolid Castillo, Francisco Javier Filoso Fernández, Xavier Mayol González, Amélie Andrée Monique Pérez, Josep Antoni Rivero Carrizo, Sergi Fernández Genes, Amaya de Santiago Bullich, Luis Pablo Laplana Moraes, Josep Lluís Rivero Carrizo i Esteve Garcia Garcia, contra l'aute del Tribunal Constitucional de l'11 de juliol del 2018 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-17-RE.

2. Notificar aquest aute a les representacions processals respectives dels recurrents, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de setembre del 2018.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela

Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada